

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphaneſis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd propter reliquiarum eius translationem, multas Christianis clades
Iulianus infixit, et de ſancto confeſſore Theodoro, & quòd delapſo cælitus
igne, Daphnæi Apollinis templum conflagrauit. Cap XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

canebant reuera ardenti studio & propensa erga pietatem voluntate incensi, propterea quòd imperator aliter omnino atque ipsi de deo sentiebat. Psalmos autè ordiebantur hi, qui eos canere accurate norant, multitudo autem simul voces fudit cù concentu, huncq; versum addidit. Confundantur omnes, qui adorant sculptilia, & qui gloriantur, in simulachris suis.

Quòd propter reliquiarum eius translationem, multas Christianis clades Iulianus inflixit, et de sancto confessore Theodoro, & quòd delapso calitus igne, Daphnai Apollinis templum conflagrauit.

CAP. XIX.

OB hanc causam imperator, perinde quasi còtumelia affectus fuisset, ira exardescere cœpit: & propterea còstituit supplicia Christianis irrogare. Verùm Salustius eius præfectus, licet professione Gentilis, illud quidè consilium non probauit: sed tamen cum resistere non posset, mandatum imperatoris re ipsa exequitur: & postridie multos comprehendit Christianos, & in vincula conijcit. Ac primum omnium adolescentem quendam, cui nomen erat Theodorus, in medium productum, ad equuleum applicat. Ille diu acutis testis suffosus, neq; tormentis succubuit, neque præfecto supplicè se præbuit, sed ita se gessit, vt nihil videretur sentire doloris: quinetiam velut spectator cruciamentorum sibi inflictorum toleranter ac placidè plagas excepit, psalmumq; cecinit rursus eundè, quem pridie cecinerat, atq; ita planè ostendit, quàm non curaret ea, pro quibus in iudicium adductus fuisset. Præfectus autè constantiam adolescentis admiratus, cum venisset ad imperatorem, res ab eo gestas illi exposuit: dixitque nisi celerius ab instituto desisteret, fore, vt & ipsi omnibus haberetur ludibrio, & Christiani plus inde laudis & gloriæ colligerent: quod concilium cum magis approbaretur, qui erant comprehensi, vinculis liberabantur. Dicitur porrò Theodorum cum à quibusdam rogatus esset, num dolorè sensisset tormentorum, respondisse, se non omnino omni sensu doloris caruisse: verùm adolescentè sibi astitisse, qui
doloris

SOZOMENI HISTOR.

doloris morsus sedasset: tenuissimo linteo absterfisse sudores, aqua frigidissima corpus perfudisse, quæ & ardores restinxit, & grummas subleuauit. Videtur quidè certè mihi hoc nõ solius esse hominis, quantumuis generosi, vt corporis afflictatione adeo contemnat, nisi qui forte robore & vi diuina adiutus fuerit. Itaque Babylas martyr ob eam causam, quam supra demonstrauius, & in Daphne conditus est, & inde rursus translatus. Qua re confecta, haud ita diu post, ignis ex improviso in delubrum Apollinis Daphnæi irruens, totum tectum, & ipsam statuam flamma penitus absumpsit: atq; parietes solum, quibus delubrum erat circumdatum, columnas præterea, qui tum vestibulum, tum posteriorem partem aedificij suffulciebant, nudatas reliquit. Atque vt Christiani putabant ignem illum cælitus in dæmonem delapsum esse: sic Gentiles rumorè dissiparunt, illud facinus à Christianis dedita opera perpetratum. Quæ opinio cum superior esset, sacerdos Apollinis adducitur in iudicium, vti quis incendij author fuisset, indicaret. Atque licet multis verberibus cæsus, grauiusque cruciatus, neminem tamen omnino indicauit. Qua re potissimum inducti Christiani, constanter affirmarunt, ignem nõ ab hominibus per insidias iniectum, sed diuina ultione è cælo dimissum, in delubrum irruisse. Atque ista hoc modo accidisse accepimus. His rebus in Daphne propter Babylam martyrem à Deo confectis, imperator credo, cum certior factus esset ecclesias quasdam in honorem martyrum esse prope Apollinis Didymæi fanum, quod est pro Mileto situm, ædificatas, scripsit ad Præsidentem Carie, vt si tecta iam & mensam sacram haberent, eas incenderet: sin earum ædificia ex dimidia parte duntaxat perfecta essent, fundamentis disturbatis solo æquaret.

De Christi Statua quæ Paneadi habebatur, quam cum diruisset, destruxissetque Iulianus, suam ibidem erexit, & quomodo ea ista fulmine collapsa sit, & de fonte Emaus, in quo pedes suos lauit Christus, & Perside arbore, quæ Christum in Ægypto adorauit, & miraculis per eam aditis. CAP. XX.

Illud